

Próby pracy posokowców

§ 1

W próbach posokowców mogą brać udział posokowce bawarskie i hanowerskie oraz alpejskie gończe krótkonożne, które w dniu imprezy mają ukończone 6, a nie przekroczyły 24 miesięcy życia.

§ 2

Psy pracują pojedynczo, w kolejności wylosowanych numerów startowych. Czas pracy na ścieżce tropowej wynosi maksymalnie 45 minut.

§ 3

Próby przeprowadza się wyłącznie na ścieżkach wytyczonych po „czarnej stopie”. Jeśli już po wytyczeniu ścieżki tropowej wystąpią opady śniegu, dopuszcza się przeprowadzenie oceny, o ile grubość pokrywy śnieżnej nie uniemożliwia skutecznej pracy tropowej.

Pracę psów oceniają zespoły sędziowskie liczące minimum dwóch sędziów.

§ 4

Pracę psów ocenia się w niżej podanych konkurencjach z ustalonymi, niezmiennymi współczynnikami. Psom wyróżnionym komisja sędziów przyznaje dyplomy I^o, II° i III° w zależności od uzyskanych ocen i sumy punktów, których limity zawiera tabela.

§ 5

Psy nie posiadające karty oceny z innych prób pracy psów myśliwskich, podczas których sprawdzono ich reakcję na strzał, podlegają temu sprawdzianowi przed przystąpieniem do prób. Psy wyraźnie lękliwie reagujące na strzał nie są dopuszczone do próby.

Objaśnienia i wskazówki do oceny

1. Zakładanie ścieżki tropowej

Do założenia sztucznego tropu używa się badyli jelenia, ewentualnie daniela lub biegów dzika albo muflona przymocowanych do butów tropowych. Używane do zakładania sztucznego tropu badyle lub biegi mogą być świeże lub mrożone, pod warunkiem, że przed użyciem zostaną w pełni rozmrożone. Materiały użyte do kładzenia jednej ścieżki tropowej i tusza na końcu ścieżki muszą pochodzić od jednej i tej samej sztuki. Za pomocą tych samych badyli/biegów wolno kłaść tylko trzy tropy. Czyli z jednej sztuki zwierzyny można założyć sześć ścieżek tropowych, używając jednej pary (kończyna przednia i tylna) do założenia trzech ścieżek. Pomocnik zakładający ścieżkę tropową powinien być osobą obcą dla psa.

Ścieżka tropowa długości około 400 metrów rozpoczyna się oznaczonym złodem kierunkowym „zestrzałem” i na swoim przebiegu zawiera dwa poprowadzone pod kątem prostym lub rozwartym załamania. „Zestrzał” wykonuje się odstawiając ściółkę do mineralnej ziemi na powierzchni około 0,25 m² i intensywnie je „nadeptując” butami

tropowymi oraz wykładając na nim ścinę z sierści zwierzyny znajdującej się na końcu tropu. W ten sam sposób wykonuje się łoża. Pierwsze łożo lokalizuje się w odległości około 100 metrów, a drugie w odległości około 300 metrów od miejsca „zestrzału”. Na końcu ścieżki kładziemy zwierzynę, której kończyn (badyli, biegów) użyliśmy do zakładania tropu. Czas leżenia tropu winien wynosić minimum 3, a maksymalnie 6 godzin. Zakładający trop nanosi na przygotowanej w miejscu „zestrzału” tabliczce/kartce, numer, dzień i godzinę założenia ścieżki.

Oznakowanie tropów powinno być widoczne dla przewodnika psa na początkowym odcinku ścieżki, długości około 50 metrów. Na jej dalszym przebiegu czytelne oznakowanie powinno być widoczne wyłącznie dla komisji sędziowskiej. Odstęp pomiędzy ścieżkami nie powinien wynosić mniej niż 100 metrów.

2. Praca na otoku, po ścieżce tropowej

Przenoszący zwierzynę pomocnicy, po położeniu jej na końcu ścieżki tropowej, powinni oddalić się i ukryć tak, by nie mógł ich zauważyć ani zwęszyć pracujący pies. Po ukończeniu pracy psa, zwierzyna winna być przewieziona lub przeniesiona na kolejną ścieżkę. Niedopuszczalne jest ciągnięcie tuszy na kolejne ścieżki.

Sędziowie towarzyszący pracującemu psu, wskazują przewodnikowi rozpoczynającemu pracę ścieżkę tropową oraz oznaczone złomem kierunkowym miejsce „zestrzału”. Naprowadzony na „zestrzał” pies powinien wskazać dany trop, na komendę przewodnika podjąć go i pracując spokojnie na otoku długości minimum 6 metrów, wypracować go do samego końca.

Pies który nie podjął pracy na tropie, pomimo trzykrotnego podłożenia na „zestrzał” otrzymuje 0 w konkurencji praca na ścieżce tropowej. Każde ponowne podłożenie na „zestrzał” obniża ocenę o 1.

Pies powinien trzymać się tropu i wypracować wszystkie jego załamania. Błędem jest bezcelowe kręcenie się po tropie. Inne tropy, krzyżujące właściwą ścieżkę, pies może wskazywać przewodnikowi. Jeżeli podąży nimi, a następnie sam się skoryguje, to nie należy uznawać tego za błąd. Wypracowywanie tropu pod wiatr obok tropu, jak również skracanie krótkich zagięć także nie należy zaliczać do błędów. Samodzielne poprawki są dopuszczalne i nie powodują obniżenia oceny. Po dojściu psa do łoża, fakt ten winien być zgłoszony sędziemu przez przewodnika. Nie odnalezienie łoża powoduje obniżenie oceny o 1. W przypadku oddalenia się psa od tropu tak daleko, że wg sędziów nie jest on w stanie sam naprawić błędu, albo jeżeli zostanie naruszona sąsiednia ścieżka tropowa, pies może być na polecenie sędziów trzykrotnie naprowadzony na ślad. Każde nowe naprowadzenie obniża ocenę o 1.

Przewodnikowi nie wolno oglądać się na znaki wytyczające trasę, pod rygorem obniżenia oceny o 1 przy każdym zwróceniu uwagi przez sędziego.

Przekroczenie limitu czasu skutkuje oceną 0 za pracę na ścieżce tropowej. Dokładny czas rozpoczęcia i zakończenia pracy na tropie sędzia wpisuje do karty ocen.

3. Zachowanie się przy martwej zwierzynie

Po dojściu pracującego na otoku psa do wyłożonej na końcu ścieżki martwej zwierzyny, przewodnik uwalnia psa z otoku, a sam oddala się na odległość 20 metrów obserwując zachowanie psa przy martwej zwierzynie, nie wydając psu żadnych komend. Po

dojściu do martwej sztuki pies winien okazać zainteresowanie nią. Zaletą jest oszczekiwanie martwej sztuki ale nie jest wymagane. Oblizywanie rany postrzałowej jest dozwolone. Psy o dużym temperamencie mogą gryźć, a nawet szarpać suknię zwierzyny. Sędzia musi określić, czy pies czyni to z pasji, czy celem narzyniania. Z narzynianiem mamy do czynienia jeżeli pies próbuje nagryzać tuszę przy pomocy zębów trzonowych. Psom, które narzynają zwierzynę lub usiłują ją zakopać (grabarze) obniża się ocenę o 1.

Niedopuszczanie przez psa obcych osób do zwierzyny jest zaletą.

Pies, który po krótkim powąchaniu martwej zwierzyny dalej się nią nie interesuje, nie może otrzymać oceny wyższej niż 2.

Jeżeli pies boi się zwierzyny, obchodzi ją z daleka lub z uporem wraca do przewodnika i nie chce podejść do zwierzyny, otrzymuje w tej konkurencji ocenę 0. Powrót do przewodnika celem oznajmiania znalezienia zwierzyny nie stanowi błędu.

Po skutecznym zakończeniu pracy na ścieżce tropowej sędzia wręcza przewodnikowi dwa złomy, jeden dla niego, drugi dla psa.

4. Posłuszeństwo

a. Reakcja na polecenia.

Polega na sprawdzeniu reagowania psa na rozkazy wydawane przez przewodnika sygnałem dźwiękowym, słownie lub znakiem ręki. Puszczone luzem pies powinien na wydaną komendę, w jeden z wyżej wymienionych sposobów wrócić do przewodnika i pozwolić wziąć się na smycz.

Psy, które nie dają się wziąć na smycz w ciągu 10 minut lub uciekają od przewodnika, otrzymują ocenę 0.

W przypadku pogonienia psa za zwierzyną powinien on wrócić do przewodnika w ciągu 10 minut. Brak powrotu w tym czasie powoduje ocenę 0.

b. Chodzenie na smyczy przy nodze.

Konkurencję przeprowadza się w terenie zadrzewionym.

Pies powinien iść na luźnej smyczy lub otoku, przy nodze lub za nogą przewodnika, omijając przeszkody terenowe w sposób nie przeszkadzający w swobodnym poruszaniu się przewodnika. Na polecenie sędziego przewodnik powinien wykonać dwa ostre zakręty w prawo i w lewo, dwukrotnie zatrzymać się, zmienić tempo oraz kierunek marszu o 180°. Pies musi wykonać powyższe manewry wraz z przewodnikiem.

Maksymalna liczba punktów do zdobycia wynosi 180.

**Karta oceny
Próby pracy posokowców**

w dn.

Nazwa psa z przydomkiem.....
 Data urodzenia, rasa, płć
 PKR Nr rejestracyjny..... Nr tatuażu/ chip
 Ojciec PKR
 Matka PKR
 Właściciel.....
 Hodowca
 Przewodnik.....

L.p.	Konkurencja	Współczynnik	Limity punktów do dyplomów			Ocena	Suma punktów
			144	126	108		
			Dyplom				
			I°	II°	III°		
			Minimalne oceny do dyplomów				
1	Posłuszeństwo:						
	a) reakcja na polecenia	5	3	2	1		
	b) chodzenie na smyczy przy nodze	5	3	2	1		
2	Praca na otoku po ścieżce tropowej	30	3	2	2		
3	Zachowanie się przy martwej zwierzynie	5	3	2	1		
Razem							

Komisja przyznała dyplom stopnia, lokatę

Certyfikat psa ułożonego do polowania uzyskuje pies, który otrzymał minimum dyplom III°.

Certyfikat psa ułożonego do polowania: tak nie

w specjalności.....

Sędzia Główny

Czytelne podpisy Sędziów dokonujących oceny

.....

.....

m.p.

.....

.....